

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725403904/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

fra Stubs senere Ophold paa Valdemarsslot. I *Arier og Sange* er det først trykt i 2. Bd.

I Anhanget har Christian Stub i langt større Udstrækning end i Udgaven 1780 moderniseret Retskrivningen og givet den sin Tids, sidste Fjerdedel af 18. Aarhundredes, Retskrivning. Samtidig har han foretaget vilkaarlige Ændringer. Saaledes er den da forældede Hyrdestils Phillis i Rosenarien forsvundet. At han ikke des mindre sine Steder har bedre Læsemaader end Graae (o: Heiberg) er dog utvivlsomt. Der kan f. Eks. ikke være Tvivl om, at »Circes Svin« i *Arien* »Uskyldig Tidsfordriv jeg har« er mere oprindelig end »skidne Svin« i »*Arier og Sange*«, som maa være en Popularisering af Udtrykket.

Af Christian Stubs egne Digte, der væsentlig er Lejlighedsdigte, har »Lykønskning til Kammerherre Juel paa hans Fødselsdag« en særlig Interesse. Det er utvivlsomt skrevet i Anledning af Frederik Juels 20 Aars Fødselsdag 19. Jan. 1781 – han var da endnu ikke Kammerherre, men blev det i Løbet af Aaret. Digtet med en Aria – der har Reminiscenser fra to af Faderens Digte »Herop vor Glædskabs danske Flag« og »Her er jo Fred« – og Drikkeskaale for »Stamherrens Frue« og for den nyfødte »Junker Carl Juel«, viser Christian Stubs Forbindelse med Valdemarsslot.

Stubs Digtning blev behandlet med megen Anerkendelse af Litteraturhistorikerne i den følgende Tid, saaledes af Nyerup og Rahbek i Udsigt over den danske Digtekunst under Kong Frederik den Femte 1819 og af Molbech i Dansk poetisk Anthologie I 1830. Begge Steder aftrykkes Prøver paa Stubs Digtning. At man ogsaa lejlighedsvis har eftersøgt Digte af Stub fremgaar af Rahbeks Oplysning, at »en hæderværdig Veteran, der ikke saamange Aar efter Stubs Død, levede som Huuslærer i selvsamme Juuls Gaard, hvor Stub havde haft sit Tilhold, og den Tid søgte poetiske og andre Minder af ham, fandt og opdagede intet, og

han synes at være gaaet over vor poetiske Litteraturs Himmel som et Stjerneskud¹.

En ny Udgave af Stubs Digte udkom først omkring Midten af 19. Aarhundrede ved Frederik Barfod. Udgaven, der var udsendt af Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, udkom i 2 Hæfter, selve Digtene og Noter 1848 og den udførlige Indledning med en Biografi af Stub efter de da kendte Kilder 1852. Barfod kaldte sin Udgave 3. Udgave, hvad der har givet Anledning til nogen Forvirring. Han efterlignede derved Christian Stub, som havde kaldt sin Udgave 2. Oplag.

I sin Udgave sammenarbejdede Barfod de 3 gamle Udgaver og foretog forskellige Omstillinger af Digtene for at opnaa en mere saglig Ordning, men beholdt den gamle Inddeling fra Heiberg og Christian Stub i »Gudelige Arier« og »Moralske og muntre Stykker«, hvortil han føjede et lille Afsnit med Oversættelser. Til Digtene fra de gamle Tryk kunde han endnu føje 4 Smaavers, han havde modtaget fra Meddelere, og Samlingen var derefter paa 95 Digte.

Ved Slutningen af Noterne meddelte han yderligere 5 Epitafvers, to fra Køng Kirke over Stubs Broder og hans Hustru og dennes anden Mand og over Broderens Svigerforældre og et fra Verving Kirke over Stubs Svoger Pastor Schyth, endvidere et Vers over Kaptajn Cramohns første Hustru – hans anden Hustru var den fra Stubs Impromptu kendte Geronemine de la Mare – »Min Kone findes her nedlagt til Jord og Muld«, og et over Christian Stockfleths første Hustru Adolphine Christine Rostgaard: »Saa er vort Liv som Høe, vor Glæde lig en Skygge«. Barfod meddeler dem med meget Forbehold, hvad der ogsaa er Grund til. Det sidstnævnte er i hvert Fald ikke af Stub, det er skrevet af Præsten Baltzar Sechmann ved Garnisons Kirke, som det meddeles

¹ Udsigt over den danske Digtekunst under Kong Frederik den Femte (1819) S. 279.